

Hogy milyen küzdelmet jelent a fénynek áttörni ezt a sötétséget, azt jól meg lehet figyelni a Nap alakjának változásával. Szó sincs arról, hogy a szabályos kör egyre nagyobb cikke bújik ki a horizont mögül. Az első, világitó kis pont, először hosszan szétfolyik a horizonton, mert a hatalmas, sűrű szmog áttöréséhez további energiákat kell összegyűjtenie.

A kifolyt, vibráló csík egyre vastagodik, majd a közepén, szinte egyetlen ponton megindul a támadás és a kifolyt rétegre lassan felépül egy kúp. Amint a kúp csúcsa áttörte a legsötétebb réteget, oldalai vastagodni, emelkedni kezdenek és egészen addig emelkednek, míg el nem érik a téglalap formát. Hatalmas ismét az ellenállás és a fénynek le kell győznie az újabb, bár már az előzőnél kisebb ellenállást. A téglalap tetején a középső pont ismét emelkedni kezd és felépül a következő áttörés kúpja. Mindez addig folytatódik, amíg a fény át nem tör az utolsó akadályt is. Ha elérte a kellő magasságot, a fény és az anyag között minden akadály elhárult és szabadon szerethetik egymást. Felkelt a Nap - mondjuk. Ugyanezt a küzdelmet a Nap színének változása is jól tükrözi. A piszkos, barnás-vöröstől, a meggypirosón, a téglala-, majd narancs-vörösön át a citromsárgáig, majd a vakítóan fehérig szinte minden küzdelmet jelképező színskála. A reménytelenség, az erőgyűjtés a nekifeszülés, az áttörés és a győzelem színárnyalatai ezek. Ki kételkedik abban, hogy holnap is felkel a Nap? Mégis sokan vannak, akik kételkednek a jó választhatóságában. Megérteni, meg lehet őket. De elfogadni? Olyan lenne, mint a Holdfényben hinni, a tükörképben, ami csak mesél a Napról, de nem ő a Nap. Mint az ökölben hinni, a nyitott tenyér helyett. Mint a virágcsokorban hinni, a virágzó rét helyett. Mint a halálban hinni az élet helyett.

Jöjj, SZENTLÉLEK!

Pünkösd, lepkeláng, Isten szívének lobogása, kiáradása miránk! Ó, ha fölfognánk, hogy mi ez a tűz igazán! Barátom – aki sokat próbált, s akit sokat próbáltak – mondd, hogy kihallgattatásaira készülve, vagy gúzsba kötve, nem a lehetséges kérdéseken és az egéruakon töprengett, hanem a jöjj Szentlélek Úristent énekelte, hogy fölindítsa magában a Szentlelket. És soha nem jött a nyelvére mást, vagy önmagát fölöslegesen terhelő, netán hazug szó. Vagyishogy nem ezt és amazt kell kunyerálni, hanem a legtöbbet: Istent, Őt magát. És megváltásunk óta, sosem ad kevesebbet önmagánál.

Czakó Gábor

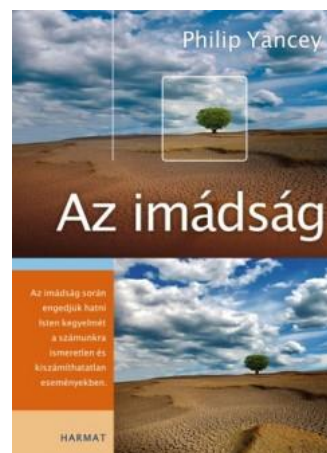
FIERS MÁRTA

KÖNYVAJÁNLÓ

PHILIP YANCEY: AZ IMÁDSÁG

„Az ima összekapcsolja a teremtményt alkotójával, az időt az örökkévalósággal, bármilyen kifürkészhetetlen módon valósuljon is meg ez a találkozás. Az imádságra tekinthetünk úgy is, hogy megkérem az időtlen Istent: közvetlenebb módon avatkozzon be az idő korlátai közé szorított földi életünkbe.” (198. l.)

Az imáról mint Istennel való találkozásunk módjáról és lehetőségéről szól ez a könyv. Írója nem lelkész vagy teológus, hanem keresztény újságíró. Érdekesítő stílusban ír, és témáit mintha egy GYIK (gyakran ismétlődő kérdések)-gyűjtemény alapján szedte volna össze. Miért kell imádkoznunk? Változtathatunk-e imáinkkal Isten szándékán? Miért nem kapunk mindig választ imádságainkban? Mit kérjünk? Mikor és hogyan a legjobb imádkozni? Ilyen és ehhez hasonló elméleti és gyakorlati kérdésekre adott válaszában az író nemcsak a Bibliára, reformátorokra és híres teológusokra hivatkozik, hanem a témával kapcsolatos olvasói leveleket is idéz tanúságtételként.

Yancey könyve felkelti vagy megerősíti bennünk a vágyat, hogy keressük és állandóan megújítsuk a kommunikációt Istennel. E kommunikációnak az is része, hogy megosztjuk vele azokat az örömeinket vagy gondjainkat, amelyek más emberekkel kapcsolatban merülnek fel bennünk. Imádságaink segítenek Isten szemével látni szüleinket és gyerekeinket, tanárainkat vagy tanítványainkat, munkatársainkat, szomszédainkat, barátainkat, ellenségeinket – egyszóval minden embert, akikben így az ő gyermekeire és saját testvéreinkre ismerhetünk. Biztos vagyok benne, hogy én is keresztény testvéreim ilyenfajta kommunikációjának köszönhetem, hogy ezt az ismertetést most meg tudtam írni.